

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, පාරිශුද්ධත්වයේ වළල්ල පලඳින්න, එවිට ඔබට ආධිපත්‍යයේ තිලකය හිමි වෙයි. පිවිතුරුව රැඳී සිටීමට පොරොන්දුවක් වන්න.

ප්‍රශ්නය: ඔය දරුවන් දැන් තමන්ව බැඳ තබාගත යුත්තේ කුමන බන්දනයෙන්ද?

පිළිතුර: පියාව සිහි කිරීමේ බන්දනයෙන්. මෙම බන්දනයෙන් ඔබ තමාව බැඳ ගැනීමෙන්, ඔබගේ සියළු පාපයන් දුරු වී, තව දුරටත් පාපයන් කිරීමෙන් ඔබ ආරක්‍ෂා වී, ඔය ජීවත්ම පිවිතුරු වෙයි.

ප්‍රශ්නය: හක්ති මාර්ගයේ මෝස්තරය කුමක්ද?

පිළිතුර: උපන්දින ආදිය සැමරීම, හක්ති මාර්ගයේ මෝස්තරයක්. කෙසේවෙතත් එහි යහපතක් නොමැත, මන්ද, ඔවුන් උපන් දිනය සමරන කෙනා පිළිබඳව නිවැරදිව නොදන්නා බැවින්.

ගීතය: සෙනෙහසේ සාගරය ඔබයි. අප ඉන් එක් බිඳකට පිපාසිතව බලා සිටිමු.

ඕම් ශාන්ති. ඔය දරුවන්ට ගීතය ඇසුණා. මෙම ගීත නිර්මාණය කරන්නේ හක්ති මාර්ගයේ අයයි. භාරතය, ශ්‍රේෂ්ඨ සහ පිදුම් ලබන්නට සුදුසුව තිබුණු කල්හි, හක්ති මාර්ගයේ සලකුණු තිබුණේ නැත. වේද හෝ ශාස්ත්‍ර, තපස් රැකීම හෝ වන්දනා ගමන්, දන් දීම හෝ පුණ්‍ය කර්ම තිබුණේ නැත. ඒ කිසිවක් නොතිබිණි. ඒ සියල්ල මතු වී තිබෙන්නේ හක්ති මාර්ගයේය. ගීතයේ ඔවුන් ප්‍රථමයෙන් පවසන්නේ: සෙනෙහසේ මහා සයුර ඔබයි. ඔහු අපට ඉන් බිඳක් දෙන විට, අප මෙහි සිට පිවිතුරු ලෝකයට යයි. කෙසේවෙතත් පානය කිරීමට සෙනෙහස ලබා දිය නොහැක. සෙනෙහස, හැඟීමකි. පානය කිරීමට ලබා දෙන්නේ දැනුමේ අමෘතයයි. බාබා, දැනුමේ සාගරයද වෙයි. මතු වී ඇති මේ සියළු ගංගාවන්ගේ නිර්මාණකරු කවරෙක්ද? එය මහා සයුර බව, අනිවාර්යෙන්ම කියයි. සියළුම ගංගා මතු වී තිබෙන්නේ එයින්ය. එබැවින් දැනුමේ මහා සයුර, පරම පියා, පරමාත්ම ජීවයයි. එම දැනුමේ ගංගාවන් හටගෙන ඇත්තේ ඔහුගෙනි. ඔවුන් ඔහුගේ වර්ණනාව ගයයි: ඔබ සෙනෙහසේ සහ සතුටෙහි සාගරයයි. ඔබ අපට පානය කිරීමට දැනුම දෙන විට, අප දිව්‍යලෝකයට යයි: අප විමුක්තිය ලබනවා. පියා පවසන්නේ: දැනුමේ සාගරය වන මා සිහි කරන්න, එවිට ඔබගේ පාපයන් දුරු වෙයි. ඔබ පිවිතුරු වෙයි. ප්‍රථමයෙන්ම මෙය ඇසෙන්නේ කාටද? මෙය අද්‍රාණ්‍යමාන දෙයක්. මිනිසුන් ගයන්නේ: මවත් ඔබයි පියාත් ඔබයි. පියා ඔහුය, නමුත් ඔහුට මව යයි අමතන්නේ ඇයි? ඔහු පියා බව පැවසීම නිවැරදියි, නමුත් මව කියා ඔබ අමතන්නේ කාටද? ප්‍රථමයෙන්ම දැනුමේ අමෘතය පානය කරන්නේ කවුද? එම කෙනා පැමිණ, මෙම කෙනා තුලට ඇතුළු වෙයි. ඔහු දැනුම පවසන විට, ප්‍රථමයෙන්ම එය ඇසෙන්නේ කාටද? එය නියත වශයෙන්ම මෙම කෙනා විය යුතුයි. එබැවින් මව, මෙම කෙනාය. ප්‍රථමයෙන්ම ඔහුගේ දෙසවන් වලට ඇසෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහුගේ සිරුර, ස්ත්‍රියකගේ නොවෙයි, එසේ නම් මව පැමිණෙන්නේ කොහේ සිටද? මේ නිසයි ජගත්මාතාව, සරස්වතී සිහි කෙරෙන්නේ. සරස්වතීට සිතාරයක් තිබේ. ඇය, බ්‍රහ්මකුමරියක්. කුමාරියක්ව බොහෝ වර්ණනා කරයි. බ්‍රහ්මව එතරම් වර්ණනා නොකරයි. ජගත්මාතාවට තරම් සෙනග හමුවීම, ඔහු වෙනුවෙන් නොමැත. අමෘතයේ කලස තබන්නේ ග්‍රාන්ථ-ග්‍රාන්ථවේරි (දැනුමේ දෙවභන) වන කෙනා මතය. දැනුමේ මහා සාගරය ඔහු වන අතර පාරිශුද්ධකරු යයි කියන්නේ ඔහුට පමණයි. කලී යුග ලෝකය අපවිත්‍ර වන අතර සත් යුග ලෝකය පිවිතුරුයි. සත්යුගයේ ලක්ෂ්මී සහ නාරායන්ගේ රාජධානිය තිබුණා. ඔවුන්ට රාජධානියේ තිලකය ලැබුණේ කෙසේද? දැනුමේ මහා සයුර පැමිණෙන විට, පාරිශුද්ධත්වයේ වළල්ල පලඳින බව, සිහි කර ඇත. ප්‍රධාන කෙනා ලෙස සැලකෙන සහෝදරීය අසුන් ගෙන, අනෙක් සහෝදර සහෝදරියන් මත රාබියක් බඳියි. පාරිශුද්ධකරු පියා පවසන්නේ: පිවිතුරු වන්න, එවිට ඔබට ආධිපත්‍යයේ තිලකය හිමිවෙයි. මින් කියවෙන්නේ පාරිශුද්ධකරුට පැමිණෙන්නට කියා මිනිසුන් කන්නලව් කරන, සංගම යුගය ගැනයි. මෙහි රාජධානියක් නැත. පියා පවසන්නේ: ඔබ දුෂිත සහ අපවිත්‍ර බවින් පරිවර්ථනය වී, පිවිතුරු සහ ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නේ නම්, ඔබට ආධිපත්‍යයේ තිලකය හිමි වෙයි. තිලකය සැබවින්ම තබන්නේ නැත: එය ඔබට පහදා දෙනවා පමණයි. අපවිත්‍ර ලෝකයේ තිබෙන්නේ, අපවිත්‍ර අය විසින්, අපවිත්‍ර අයව පාලනය කිරීමය. දැන් ඔබ පිවිතුරු වන බවට පොරොන්දුවක් වන්න. 'පොරොන්දුව' යන වචනය නිකමට පවසයි, මන්ද එය දැනුම පිළිබඳ කාරණයකි. ඔබ, පියාගේ, පාරිශුද්ධකරුගේ, දැනුමේ සාගරයේ, දරුවන් වී ඇති බව ඔය දරුවන් දන්නවා, එබැවින් ඔබ අනිවාර්යෙන්ම පිවිතුරු විය යුතුයි. එසේ නැත්නම් රක්‍ෂා බන්දන දිනයේ රාබියක් බැඳීමේ හෝ තිලකයක් තැබීමේ එලක් නැත. ඔබ තිලකයක් තබන්නේ නැත. ඔවුන් එම ක්‍රමවේදය, හක්ති මාර්ගයේ නිකමට නිර්මාණය කර ඇත. ඔවුන්ට කිසි දෙයක අරුත

වැටහෙන්නේ නැත. ආධිපත්‍යයේ තිලකය ලැබුණේ කාටද, කවදාද? මෙහි සෑම දෙයක්ම දැනුම පිළිබඳ කාරණයකි. එබැවින් ඔබ ගොස් මෙය විස්තර කළ යුතුයි. බ්‍රහ්මනයන් වන ඔබගේ වගකීම මෙයයි. සහෝදරියක් ඇගේ සහෝදරයන් මත රාබියක් බඳින නමුත් ඇයවත් පිවිතුරුව රැඳී සිටින්නේ නැත. දැරියක් කුමාරියක්ව සිටින විට ඇය පිවිතුරුයි, පසුව ඇය අපවිත්‍ර වෙයි. මවුවරුන් සහ කුමාරීන් සියල්ලම ගොස් රාබි බඳියි. ඉන් කියවෙන්නේ ඔවුන් පිවිතුරු බවද? මවුවරුන් කොහොමත් අපවිත්‍රයි. අපවිත්‍ර කෙනෙක් අපවිත්‍ර පුද්ගලයෙක් මත රාබියක් බඳින්නේ නම් ඉන් එලක් නැත. සිදුවූ ක්‍රිස්තාගේ උපත, ඔවුන් පසුව සමරන ආකාරයෙන්, ඔවුන් සැබවින්ම සිදු වූ සෑම දෙයකම සිහිවටන නිර්මාණය කර ඇත. උපන් දින සහ සිහිවටන සැමරීම මෝස්තරයක් පමණයි. එහි කිසි එලක් නැත: තිබෙන්නේ වියදමක් පමණයි. ඔවුන් ශිව ජයන්තිය, එනම් ඔහුගේ උපන් දිනය සමරන නමුත්, ඔවුන් කිසි දෙයක් නොදනී. සැබවින්ම තිබුණේ ශිවාගේ රාත්‍රියද නැතහොත් ශිවාගේ උපන් දිනයද? සැබෑ දේහි යහපතක් තිබේ. සැබෑ නොවන දේහි ඇත්තේ පාඩුවක් පමණයි. මෙය ව්‍යාජ ලෝකයයි. ඔවුන් රාබි උත්සවය ව්‍යාජ ලෙස සමරයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එය පාරිශුද්ධත්වය පිළිබඳ කාරණයකි. පාරිශුද්ධත්වය වෙනුවෙන් පොරොන්දුවක් වෙයි. මෙය දැන් ඇරඹුණා පමණයි. පෙරකල, පාරිශුද්ධකරුවා කවරෙක්ද හෝ ඔහු පැමිණ රාබියක් බඳින්නේ කෙසේද කියාවත් ඔබ දැන සිටියේ නැත. එබැවින් ඔබ කිසිදා අපවිත්‍ර නොවිය යුතුයි. ඔබ සියල්ලන්ට පවසන්නේ: පොරොන්දුවක් වන්න, අද සිට ඔබ අනිවාර්යෙන්ම ඔබව පිවිතුරු කරන පියාගෙන්, දිව්‍යලෝකයේ ස්ව-ආධිපත්‍යය හිමි කරගන්නා බවට. අප නියත වශයෙන්ම පිවිතුරු වනවා. ඔබව අපවිත්‍ර කරන, රාවනගේ සේනාව, ඔබට බොහෝ කරදර ගෙන එයි. පියා පවසන්නේ: දැන් දිගින් දිගටම මා සිහිපත් කිරීමෙන්, ඔබ අඛණ්ඩව පිවිතුරු වී, ඔබගේ පාපයන් දුරුවෙයි. දෙවියන් පවසයි: නිරතුරුවම මා පමණක් සිහි කරන්න, එවිට ඔබ මෙම යෝගා ගින්නෙන් පිවිතුරු වෙයි. මේ සඳහා රාබියක් බැඳීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. පාරිශුද්ධකරු පියා පවසන්නේ: මා සිහිපත් කිරීමෙන් ඔබගේ අතීතයේ පාපයන් දුරු වන අතර ඔබ පිවිතුරුව රැඳී සිටින බැවින් අනාගතයේද කිසිදු පාපයක් සිදු නොකරයි. ඔය බ්‍රහ්ම කුමර කුමරියන් ඉතා හොඳින් විස්තර කරයි. පිරිමින්, බ්‍රහ්ම කුමාරයන්ය. මවුවරුන්ව වර්ණනා කරයි. ගුරු කෙනෙක් වන එක් මවක් පමණක් සිටිය නොහැක. මෙය පවුල් මාවතයි. ඔවුන් අඛණ්ඩව සමරා ඇති සියළුම උත්සව, අන්ධ විශ්වාසය මත පදනම් වී ඇත්තේ මුදල් උපයා ගැනීම සඳහාය. පෙරකල, බ්‍රහ්මන පූජකයෙක් එක් වර්ගයක රාබියක් පමණක් ගෙන එන අතර ඔහු එය පිරිමි සහ ගැහැණුන් යන දෙපිරිසටම බඳියි. එසේ කිරීමෙන් ඔහු පයිසාවක් උපයාගනී. ඇතැම් ධනවත් අය විටෙක අන්නා එකක් හෝ දෙකක් (පයිසා 6ක්) ලබා දෙයි. බොහෝ ධනවත් කෙනෙක් රුපියලක් ලබා දෙයි. ඔවුන් දැන් කරන දේවල් බලන්න! සහෝදරියක් රාබියක් බැඳ, ඔහු මත තිලකයක් තබන අතර එවිට සහෝදරයා ඇයට ඉතා හොඳ තෑග්ගක් ලබා දෙයි. ඇතැම් විට ඔහු ඇයට රන් කාසියක් හෝ රු 50ක් පවා ලබා දෙයි. එය ඇත්ත වශයෙන්ම බ්‍රහ්මන පූජකයෙකුගේ වගකීම වන නමුත් ක්‍රමවේදය වෙනස් විය. ඔය බ්‍රහ්මනයන් සැබෑ මුඛයෙන්-උපන් නිර්මාණය වන අතර ඒ බ්‍රහ්මනයන් මවු කුසකින් උපත ලබයි. දේවතාවන් වන්නේ ඔය බ්‍රහ්මනයන් පමණයි. බ්‍රහ්මනයන් වීමෙන් පසුව ඔබ පිවිතුරු වීම ආරම්භ කරයි. පාරිශුද්ධකරු වන්නේ ඒකායන පියා පමණයි. කුමාරියක් රාබියක් බැඳීමට ගොස් පසුව අපවිත්‍ර වන්නේ නම්, ඇගේ තිලකය ඇයට අහිමි වෙයි: ඇයට ආධිපත්‍යයක් ලබා ගත නොහැක. මෙහි පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය, නියෝගයක් නිකුත් කරයි: පිවිතුරු වන අය, පිවිතුරු ලෝකයේ අධිපතියන් වෙයි. පිවිතුරු වන්නේ ඔබ පමණයි. එබැවින් රක්ෂා බන්දනය, පාරිශුද්ධත්වයේ සංඛේතයක් බව ඔබ ප්‍රථමයෙන් විස්තර කළ යුතුයි. රාගයේ එම සතුරා පරාජය කරන්න, එවිට ඔබ පිවිතුරු වෙයි. නොකඩවා මා සිහි කරන්න. ඔබට බොහෝ උපන් ගණනාවක පාපයන්ගේ බර ඇති බැවින්, සිහිපත් කිරීමේ බන්දනය ඉතා ශක්තිමත්ය. ස්වර්ණමය සහ රිදී යුගයන්හිදී ඔබ පිවිතුරුව සිටි ආකාරයත්, පාරිශුද්ධ ආධිපත්‍යය තිබුණු ආකාරයත්, ඔබ එම ආධිපත්‍යය හිමි කරගත්තේ කෙසේද කියාත්, විස්තර කරන්නේ පියා පමණයි. නාටකයේ චක්‍රය බ්‍රමණය වන්නේ මෙසේය. පාරිශුද්ධකරු පියා පැමිණ, සෑම කෙනෙකුටම පිවිතුරු වීමට කියා තිබේ. බ්‍රහ්මගේ මුඛයෙන් උපන් නිර්මාණය වන අය, තම පවුලේ අය සමග නෙළුම් මලක් මෙන් ජීවත් වන අය, පිවිතුරු වී දිගටම පියා සිහි කරන අය, උසස් තත්ත්වයක් හිමි කරගනී. වසර 5000කට පෙර, එය ඒ ආකාරයෙන් සිදුවිය. එය දැන්ද සිදුවිය යුතුයි. අද ලෝකය කෙබඳුද කියා බලන්න! මෙවැනි ගීයක් තිබේ: අද මිනිසුන්ට සිදු වී ඇත්තේ කුමක්ද? දිව්‍යලෝකය වන නව භාරතය සහ අපාය වන පැරණි භාරතය අතර කෙතරම්

වෙනසක් තිබේද කියා බලන්න. එය සතුටු දේශය වූ බැවින්, එහි ඔවුන් එකිනෙකාට සෙනෙහස දැක්වූවා. මෙය දුක් දේශයයි: රාවන ඔබගේ රාජධානිය පැහැර ගත්තා: රාමා සහ රාවනගේ කතාපුවත නිර්මාණය කිරීමට සිදුවිය. වසර 5000කට පෙර, රාම රාජධානිය පැවතුණා: ස්ව-ආධිපත්‍යය පැවතීය. පියා පවසන්නේ: දැන් නිරතුරුව මා පමණක් සිහි කරන්න! ඔබගේ පවුලේ අය සමග නිවසේ වාසය කරන අතර නෙළුම් මලක් මෙන් පිවිතුරු වන්න, එවිට ඔබට පිවිතුරු ලෝකයේ ආධිපත්‍යයේ තිලකය හිමි වෙයි. අප රාජ යෝගාව හදාරනවා. මෙය ස්ව-ආධිපත්‍යය ලබා ගැනීමට ඇති ඉගෙනුමයි. අනෙක්වා බ්‍රහ්මන පූජකයන් දෙන තිලකයන්. ඔවුන්ට ස්ව-ආධිපත්‍යයේ බොහෝ විවිධ වර්ගවල තිලක් තිබේ. ඔය දරුවන්ට රාජධානිය හිමිවෙයි: එනම් ඔබ පියාට කීකරු වුනොත්. ඔබගෙන් මෙසේ විමසන්නේ ඒ නිසාය: පාරලෝකික පරම පියා, පරමාත්ම ජීවය සමග ඔබගේ සම්බන්ධකම කුමක්ද? පාරිශුද්ධකරු වන්නේ පියා පමණයි. ඔහු පවසන්නේ: පිවිතුරු වී, පිවිතුරු ලෝකයේ අධිපතියෙකු වන්න. පියා, සංගම යුගයෙහි ඔබව පිවිතුරු කරනවා. එය දැන් සංගම යුගය වන අතර මරණය ඔබගේ අත ලඟ තිබේ. ඔබට පියාට අයත් වීමට කියා පවසන්නේ ඒ නිසාය. ඔබට අවවාද දෙනු ලබනවා. මෙය වටහාගැනීම පිළිබඳ කාරණයක්. අප දෙවියන්ගේ නිර්මාණය වන බැවින්, පියාගෙන් අපට ලැබෙන උරුමය, දිව්‍යලෝකයයි. සැබවින්ම දිව්‍යලෝකය තිබුණි. දෙවියන් පැමිණ, බැතිමතුන්ව ඔහුගේ දේශයට රැගෙන යන බව, ඔබ පවසයි. දේශ දෙකක් තිබේ: විමුක්ති දේශය සහ ජීවන-මුක්ති දේශය. භාරතය ජීවන-මුක්තියෙන් තිබුණි: අන් සියළුම ජීවත්ම එකල සිටියේ සාම දේශයේය. මෙය සතුටු දේශය විය: එකල දුක් දේශය නොපැවතීය. එම සතුටු දේශය, දැන් දුක් දේශය බවට පත් වී තිබේ. මෙම චක්‍රය අඛණ්ඩව නැවත නැවතත් සිදුවෙයි. කලී යුගයට පසුව සත් යුගය පැමිණෙයි. සත් යුගය ස්ථාපිත කරන්නේ ඒකායන පියා පමණයි. පාරිශුද්ධකරු ඔහුම පමණයි. කලී යුගයේ අපවිත්‍ර ලෝකයෙන් පිවිතුරු ලෝකය නිර්මාණය වෙයි. රාමාගේ රාජධානිය ආරම්භ වෙයි. දෙවියන්ගේ උසස් වදන් වන්නේ: නෙළුම් මලක් මෙන් පිවිතුරු වී, විශාලතම සතුරා වන රාගය පරාජය කරන්න. කෙසේවෙතත් එම බ්‍රහ්මන පූජකයන් සහ සියළුම සහෝදර සහෝදරියන් අපවිත්‍රයි. අපවිත්‍ර අය, අපවිත්‍ර අය මත රාධීයක් බඳියි. පියා පැමිණ, ඔබ ලවා පාරිශුද්ධත්වය වෙනුවෙන් පොරොන්දුවක් ලබා ගන්නේ මෙම සංගම යුගයෙහි පමණයි. පාරිශුද්ධකරු පියා පැමිණෙන තුරු ඔබට ස්ව-ආධිපත්‍යය හිමි වන්නේ කෙසේද? ඔබ වෙන අයට විස්තර කල යුත්තේ කෙසේද කියා පියා ඔබට පහදා දෙයි. ඔවුන්ට පවසන්න: ඔබ පලමුවෙන්ම, පාරිශුද්ධකරුට මෙහි පැමිණෙන්නට කියා කන්නලව් කරයි. එබැවින් ඔබ අභිගසන්නේ කාටද? ඔබ ගායනා කරන්නේ මෙසේය: මවත් ඔබයි පියාත් ඔබයි. ඔබ ගායනා කරන්නේ කාගේ ප්‍රශංසාවද? එය නිසැකයෙන්ම දෙවියන්ගේ විය යුතුයි. පාරිශුද්ධකරු ලෙස අමතන්නේ ඔහුව පමණයි. ඔහු පැමිණි විට, ඔහු ඔබ ලවා පාරිශුද්ධත්වය වෙනුවෙන් පොරොන්දුවක් ගනී. දෙවනුව ඔබට බොහෝ උපත් ගණනාවක පාපයන්ගේ බරක් තිබේ. චක්‍රයෙන් භාගයකට රාවනගේ රාජධානිය ඇත. දිනෙන් දින වඩාත් දුකට පත්වීමෙන් සහ අපවිත්‍ර වීමෙන් ඔබ දැන් මුළුමනින්ම පහත් වී ඇත. ඔබගේ ආයුෂ්‍ය කෙටි වී ඇත. ඒ අතර අකල් මරණද දිගටම සිදුවෙමින් පවතී. ඔබ ඉන්ද්‍රියයන් පිනවන අය (හෝගීන්) බවට පත්ව ඇත. සත් යුගයේ ඔබ යෝගීන් විය. ඔබගේ පවුලේ අය සමග ඔබ නිවෙස්වල වාසය කලා. ඔවුන් සියළු ගුණධර්ම වලින් සපිරි අය යයි පැවසුනු අතර එය දුර්ගුණ වලින් තොර ලෝකය විය. එහි, එය පවුල් මාවතයි. එහිදී ඔවුන් රාජධානිය පාලනය කරයි. එහි විවාහද සිදුවෙයි. එය පිවිතුරු රාජධානියයි. අසුන්ගෙන, පාරිශුද්ධකරු පියා, අපවිත්‍ර ලෝකය පිවිතුරු කරන ආකාරය වටහාගන්න. රාධීයක් බඳින්නේ, පාරිශුද්ධත්වය වෙනුවෙනි. ඔවුන් පවසන්නේ: මවුවරුන්ට නමස්කාර වේවා. කුමාරියක් මවක්ද වෙයි. මෙහි, සියළුම කුමාරීන්, මවුවරුන් සහ පිරිමි, අපවිත්‍ර බවින් පිවිතුරු වෙයි. පාරිශුද්ධකරු පියා පැමිණ, පාරිශුද්ධත්වය වෙනුවෙන් පොරොන්දුවක් වන්නට ඔබව දිරිගන්වයි: මන්මනාහව! පිවිතුරු වී මා සිහි කරන්න! ඔබගේ පාපයන් දුරු කරගන්නට වෙනත් මගක් නැත. ඔබ දඬුවම් විඳියි නම්, ඔබට රාජකීය තත්ත්වයක් හිමි නොවෙයි. යෝගාවේ සිට, පාපකාරී ක්‍රියා ජයගන්නා අය, පාපක්‍රියා ජයගන්න රජවරුන් වෙයි (විකර්මජිත් රජු). වික්‍රමජිත් රජුගේ කාල වකවානුව, 1 වර්ෂයේ අරම්භ වී, වර්ෂ 2500ක් පැවතෙයි. ඉන්පසුව වික්‍රම රජුගේ කාල වකවානුව වර්ෂ 2500 සිට 5000 වර්ෂය තෙක් පැවතෙයි. මිනිසුන් විවිධ කාල වකවානු ගැන නොදනී. වික්‍රමජිත්ගේ (පාපකර්ම ජයගත්) රාජධානිය, සත් යුගයේ සහ රිදි යුගයේ දිගටම පවතියි. එම යුගය, වසර සිය දහස් ගණනක් පවතින බවත්, වික්‍රම කාල වකවානුව (පාපයේ කාලය) වසර 2000ක් පමණක් පවතින බවත් මිනිසුන් පවසා තිබේ. ඇත්ත වශයෙන්ම එය භාගයක් බැගින් විය යුතුයි. මේ සෑම

දෙයක්ම වටහා ගත යුතුයි. ප්‍රථම දේ වන්නේ: පාරිශුද්ධකරු කවරෙක්ද? අපවිත්‍ර මනුෂ්‍යයන් ඔහු සිහි කරයි. පිවිතුරු අය, ඔහු සිහි නොකරයි. එහිදී ඔවුන්ට සතුට තිබේ, එබැවින් ඔවුන් ඔහු සිහි නොකරයි. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. යෝගාවේ සිට, පාපක්‍රියා ජයගන්නා කෙනෙක් වන්න. ඔබ පාපක්‍රියා ජයගන්නා රජෙක් වන්නේ, ඔබගේ පාපයන් ජය ගැනීමෙන් පමණයි. ස්ව-ආධිපත්‍යයේ තිලකය, තමන්ට ලබා දෙන්න.
2. පිවිතුරු වී, සෑම කෙනෙක් මතම පාරිශුද්ධත්වය වෙනුවෙන් රාඛියක් බඳින්න. නෙළුම් මලක් මෙන් රැඳී සිටින්න.

වරදානය: “මගේ” යන අවධානයේ අපිරිසිදු බර, ඔබගේ සිතිවිලිවල පවා අවසන් කිරීමෙන්, ඔබ සුරක්‍ෂිතවත් වී, සැහැල්ලුවෙන් රැඳී සිටින්න.

“මගේ” යන ව්‍යාප්තියම බරකි. “මගේ ස්වභාවය, මගේ සංස්කාර,” ලෙසින් “මගේ” යන අවධානය ඇති විට, එය බරකි, එමෙන්ම බරක් ඇති අයට පියාසර කල නොහැක, ඔවුන්ට සුරහනාවන් විය නොහැක. ඔබගේ සිතිවිලිවල තවමත් “මගේ” යන අවධානය තිබේ නම්, එවිට ඔබ අපිරිසිදු වී ඇති බව ඔබ වටහා ගත යුතුයි. අපද්‍රව්‍ය වලින් වැසී ඇති ඕනෑම දෙයක, අපද්‍රව්‍යම බරක් බවට පත්වෙයි. එබැවින් ඔබගේ සියළු බර, පියාට භාරකර, “මගේ” යන අවධානයේ අපද්‍රව්‍ය අවසන් කරන්න, එවිට ඔබ සුරක්‍ෂිතවත් වෙයි.

පාඨය: සෑම සිද්ධිමකින්ම සම්පූර්ණයෙන්ම සමත් වන අය, අධිපති සර්ව බලධාරීන්ය.

*** ඕම් ශාන්ති ***